

వడగళ్ళ వర్షం

ఆఫీస్ నుండి ఎంతో

హుషారుగా వచ్చా ను ఆరోజు. షర్ట్ గుండీలు ఉడదీసి, స్నానానికి రడి అపుతూ సెకండ్ షోకి వెళ్ళామన్న నా ఆలోచన తీరుబడిగా జడ అల్లుకుంట్లున్న సునందతో చెప్పాను.

“ఈ రోజు సినిమా ఎందుకండి! ఆసలే కుక్ వారం, నా నోములు, పూజలతో అలసిపోయి ఉన్నాను. మీరుకూడా ఆఫీస్ పనిలో అలసి ఉంటారు. నాని గాడిని ఇంట్లో వదిలి వెళ్ళలేం, ఎలాగో ఎల్లండి సందే కదండి అంటూ ఓదార్పుగా సినిమా ప్రోగ్రామ్ సందే పోస్టఫోన్ చేసింది సునంద.

నాకు ఒళ్ళు మందుకొచ్చింది. సునందను నోట్లోనే తిట్టుకుంటూ బాత్ రూం వైపు నడిచాను. * * * *

ఆ రోజు పన్ డే. సామాన్యంగా సందే 10 గం.లకు లేవడం నా అలవాటు. సునంద ముందు లేచినా వంట వల్లారుతుందన్న వెసంతో ఆలస్యంగా వండటం ఆమె కలవాటు.

“నిమండి అత్తయ్య, మామయ్య వచ్చారులేవండి” సునంద కుదుపుకు చలుక్కున లేచి లుంగీ సవరించు కుంటూ హాల్లోకి నడిచాను. అమ్మకు ఈ మధ్య కంటి చూపు తగ్గుముఖం పట్టింది. చెకప్ కోసం, వీలు చూసుకొని అమ్మను తీసుకొని రమ్మని నేనే చెప్పాను.

అర్ధగంటలో భోజనాలు ముగించుకొని ఆటోలో ముగ్గురం లక్ష్మీకా-పూల్ చేరుకున్నాం వెళ్ళిన పని జరగడానికి గంట పైం పట్టింది. వీళ్ళిద్దర్ని ఊరికి బస్సెక్కించి మ్యాట్టికి 2 టికెట్లు బుక్ చేసుకొని ఇంటికి బయలుదేరాను. అట్టే సమయం లేదు. గబగబ ఇంటికి చేరిన నాకు సునంద వైఖరి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. సునంద సినిమాకి వచ్చే ప్రయత్నాల్లో లేదు. కనీసం భోజనం కూడా చేసినట్టు లేదు. తీరుబడిగా బాత్ రూంలో కూర్చుని బట్టలు ఉతకసాగింది.

“దేవిగారు ఈ రోజు నాకిచ్చిన మాల మరచి నట్టున్నారు” వ్యంగ్యంగా అరిచాను.

“మీకు అరవడం తప్పితే ఆలోచించే శక్తి లేదు. ఆసలే నీళ్ళకు కరువున్న ఈ రోజుల్లో ఈ ఒక్క పూలు కూడా కుళాయి రావడం మన అదృష్టం. ఆ పైంలోనే బట్టలు మిగతా పనులు చేసుకొనకపోతే నాపని గోపిందా! మీకు ఇవేం అక్కర్లేదు బాత్ రూం నుంచి బయటకు వస్తూ చెప్పింది సునంద.

ఆ మాలల్లో సత్యం ఉన్నా, నిరుత్సాహంతో ఉన్న నాకు ఆ మాలలు రుచించలేదు. మాల మాలా పెరిగి మా గొడవ తారాస్థాయికి చేరుకుంది. నాని గాడు మా గొడవకు బెదురు చూపులు చూడసాగాడు.

మేం ఒకరిని ఒకరం పెళ్ళిచేసుకున్నందుకు కూడా

బాధ పడేదాకా వచ్చింది పోట్లాట. నా ఆలోచన విదా కుల వైపుమళ్ళింది. ఇంటికి తాళం వేసి ఒకే ఆటోలో బయలుదేరాము. సునంద కళ్ళు వర్షించే మేఘాల్లా ఉన్నాయి. సునంద స్టేషన్ వద్ద దిగిపోయింది. * * * *

ప్రియమైన సునందకి, నీవులేని ఇంట్లో ఉండడం నరక ప్రాయంగా ఉంది. ఆ రోజు ఆవేశంగా ఎదో మాట్లాడి నీ మనస్సు నొప్పించాను. రోజు నానిగాళ్ళి స్కూలుకు పంపించి నేను ఆఫీస్ కు రడి అవడం, నేను వచ్చేవరకు నాకోసం వాడు ఇంటి ముందు కూర్చుని ఎదురు చూడటం, నేను వచ్చి, ఆ అలసటలోనే వంటచేయడం చాలా

చిరాకుగా ఉంది. (ఇంకో విషయం వేమి షేప్ చేసు కొని 6 రోజులయ్యింది.) తొందరగా బయల్దేరగంపు. ఇల్లు నీ రేవంత్.

ఉత్తరం సోస్తు చేయడానికి బయలుదేరుతుండగా వర్షం ప్రారంభమయింది. మామూలు వర్షం కాదు. వడగళ్ళ వర్షం. పెద్ద చప్పుడుతో మొదలయ్యింది. కావి ర్ విముషిల్లోనే తగ్గిపోయింది. నాకు మా గొడవ నా ఆవేశం గుర్తుకు వచ్చింది. చిరునవ్వుతో ఆ చిరుజల్లు లోనే పోస్టఫోన్ చేరుకున్నాను. విశ్వనాథం సురేష్